

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122203303
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122203303.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., I. H. XX, proti žalovanému Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Bratislava, Cintorínska 21, IČO: 35 776 005, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 18C/27/2022 - 34 zo dňa 26. mája 2022 takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanému, aby sa zdržal výkonu záložného práva zapísaného v časti "C" LV č. XXXX registrovaného pod č. Z-2763/02 na základe rozhodnutia Daňového úradu Trenčín č. k. 645/2300/99044/02/RAJ viaznuceho na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre k. ú. Trenčín, a to na byte č. XX nachádzajúcom sa na 6. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX postaveného na parcele registra C parc. č. 2237/22, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 502 m², na spoluvlastníckom podiele na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 72/2341 a na spoluvlastníckom podiele na pozemku parcela registra C parc. č. 2237/22, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 502 m² vo veľkosti 72/2341 (ďalej aj len „predmetné nehnuteľnosti“), a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva viaznuceho na predmetných nehnuteľnostiach. Súd prvej inštancie v predmetnej veci zistil, že žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáha určenia, že žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva podľa rozhodnutia o určení záložného práva č. 645/2300/99044/02/RAJ zo dňa 08.08.2002, určenia, že záložné právo z rozhodnutia o určení záložného práva č. 645/2300/99044/02/RAJ zo dňa 08.08.2002 tu nie je a náhrady trov konania, a to na tom skutkovom základe, že výkon záložného práva je premlčaný. Oznámením o začatí výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo dňa 11.04.2022 oznámil žalovaný žalobkyňi, že zmluvou o postúpení daňových a colných nedoplatkov č. 2/2018 zo dňa 27.11.2018 mu postúpilo Finančné riaditeľstvo SR zabezpečené daňové pohľadávky, ktoré voči žalobkyňi evidovalo v celkovej výške 17 267,93 eur. Na zabezpečenie daňových nedoplatkov bolo zriadené záložné právo viaznuce na predmetných nehnuteľnostiach, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Právne vec súd posúdil podľa § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d) CSP. Uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami konania, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, že dočasná úprava je potrebná, že sa v právnych vzťahoch medzi stranami konania nevytvorí nenávratný stav, a že sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami konania. V danom prípade mal súd za to, že žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami konania a preukázala aj to, že tento právny vzťah si vyžaduje dočasnú úpravu vo forme neodkladného opatrenia. Z predložených listín mal súd za osvedčené, že na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalobkyne

bolo rozhodnutím o určení záložného práva č. 645/2300/99044/02/RAJ zo dňa 08.08.2002 zriadené záložné právo. Žalovaný oznámením zo dňa 11.04.2022 oznámil žalobkyni, že pristupuje k výkonu záložného práva, ktorým bol zabezpečený daňový nedoplatok v celkovej výške 17 267,93 eur. Žalobkyňa vzniesla námietku premlčania výkonu záložného práva, pričom žalovaný naďalej pokračuje vo výkone záložného práva prostredníctvom dražobnej spoločnosti. Za tejto situácie súd konštatoval, že výkon záložného práva vzhľadom na vznesenú námietku premlčania je medzi stranami sporný. Pokračovaním vo výkone záložného práva by mohlo dôjsť k situácii, že by sa realizovalo právo, ktoré je už premlčané, a na základe vznesenej námietky premlčania už žalovanému nepatrí. V dôsledku toho by tak žalobkyňa prišla o svoje obydlie. Nariadením tohto neodkladného opatrenia nebude porušená zásada primeranosti zásahu do práv a právom chránených záujmov žalovaného.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Žalovaný uviedol, že dňa 21.04.2022 oznámil žalobkyni začatie výkonu záložného práva zriadeného rozhodnutím Daňového úradu Trenčín o určení záložného práva č. k. 645/2300/99044/02/Raj zo dňa 08.08.2002 za účelom uspokojenia pohľadávok - daňových nedoplatkov v celkovej výške 17 267,93 eur. Pre zabezpečené daňové nedoplatky začal Daňový úrad Trenčín na základe vykonateľného Výkazu daňových nedoplatkov č. 645/2100/98953/02/Syko zo dňa 08.08.2002 daňové exekučné konanie, a to vydaním Rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania č. k. 645/350/21492/03/Raj, ktoré sa stalo právoplatným dňom jeho vydania, t. j. dňa 21.03.2003. Daňovú exekučnú výzvu žalobkyňa prevzala dňa 07.04.2003. Daňové exekučné konanie bolo zastavené Daňovým úradom Trenčín, a to Rozhodnutím č. 9300502/5/4548932/2014/Janl zo dňa 08.10.2014. Daňový úrad Trenčín žalobkyňu vyzval výzvou zo dňa 10.10.2013, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 17.10.2013, výzvou zo dňa 20.11.2013, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 25.11.2013, výzvou zo dňa 24.09.2018, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 28.09.2018, výzvou zo dňa 11.12.2018, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 17.12.2018. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 69 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov. Nakoľko nedoplatky vznikli v roku 2001 a 2002 posledným dňom 6 ročnej lehoty pre nedoplatky vzniknuté v roku 2001 bol deň 31.12.2007 a pre nedoplatky vzniknuté v roku 2002 deň 31.12.2008. Na základe výkazu daňových nedoplatkov začal v roku 2003 Daňový úrad Trenčín daňové exekučné konanie, ktoré bolo ukončené v roku 2014. Nakoľko boli výzvy podľa § 80 zákona č. 563/2009 Z. z. daňovému subjektu doručené už v roku 2013, nová 6 ročná premlčacia doba začala plynúť až po ukončení daňového exekučného konania v roku 2014 a neuplynula skôr, ako bola v roku 2018 Daňovým úradom Trenčín daňovému subjektu opäť doručená výzva podľa § 80 zákona č. 563/2009 Z. z. Na základe poslednej výzvy doručenej žalobkyni v roku 2018 začala od 01.01.2019 plynúť ďalšia 6 ročná premlčacia doba, ktorá v nadväznosti na § 9 zákona č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 neuplynie skôr ako 22.07.2025. Okrem vyššie uvedených skutočností sa na daňové nedoplatky, ktoré vznikli do 01.01.2003 vzťahuje § 69 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v nasledujúcom znení: „Ak je nedoplatok zabezpečený záložným právom na nehnuteľnostiach zápisom v príslušnej evidencii, nemôže sa do tridsiatich rokov po tomto zápise proti uplatneniu takto získaného práva namietať premlčanie nedoplatku“. V zmysle § 165 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. „právne úkony a ich účinky pri správe daní, ktoré nastali do účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované“. Záložné právo Daňového úradu Trenčín zriadené Rozhodnutím o určení záložného práva č. k. 645/2300/99044/02/Raj zo dňa 08.08.2002 zabezpečujúce daňové nedoplatky z roku 2001 a 2002, bolo na LV č. 6337, v časti C „Tarchy“ zapísané v roku 2002, 30 ročná lehota preto neuplynie skôr, ako v roku 2032. Žalovaný začal s výkonom záložného práva, ktorým boli zabezpečené daňové nedoplatky, ktoré v zmysle § 84 ods. 1 písm. e) a § 85 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. v nadväznosti na ustanovenie § 9 zákona č. 67/2020 Z. z. zaniknú v časti 8 844,10 eur dňa 23.07.2022. Žalobkyňa podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia a následne súd žalovanému uložil, aby sa zdržal výkonu záložného práva v okamihu, kedy bolo zrejmé, že sa dražba do uplynutia tejto lehoty uskutoční. Z obsahu návrhu žalobkyne mal žalovaný za to, že svoj nárok žalobkyňa dostatočne nepreukázala, nakoľko neuviedla všetky rozhodujúce skutočnosti a nepredložila súdu potrebné dôkazy. Žalovaný zároveň považuje právo na vymáhanie daňového nedoplatku v nadväznosti na ním predložené dôkazy za nepremlčané. Nakoľko námietku premlčania práva vymáhať daňový nedoplatok nemožno posúdiť len na základe vedomosti o čase vzniku daňového nedoplatku tak, ako je to napr. pri premlčaní podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a žalobkyňa aj napriek tomu v návrhu neuviedla všetky skutočnosti, ktoré jej boli známe, a ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie plynutia premlčacej lehoty, žalovaný nepovažuje podmienku nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúcu v potrebe bezodkladne upraviť pomery medzi stranami za splnenú a odôvodnenie výroku napadnutého uznesenia za presvedčivé, a to najmä s ohľadom na

postup súdu daný ustanovením § 329 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodol bez výsluchu a vyjadrenia strán. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť z nasledovných dôvodov:

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia založil na tom právnom závere, že žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami konania a preukázala aj to, že tento právny vzťah si vyžaduje dočasnú úpravu formou neodkladného opatrenia. Z predložených listín mal súd za osvedčené, že na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne bolo zriadené záložné právo rozhodnutím o určení záložného práva č. 645/2300/99044/02RAJ zo dňa 08.08.2002 a žalovaný oznámením zo dňa 11.04.2022 oznámil žalobkyni, že pristupuje k výkonu záložného práva. Žalobkyňa vzniesla námietku premlčania výkonu záložného práva, pričom žalovaný naďalej pokračuje vo výkone záložného práva. Súd mal za to, že výkon záložného práva je sporný, a preto rozhodol tak, že nariadil neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Právna úprava ohľadom rozhodovania o návrhoch na neodkladné opatrenie popri nevyhnutnosti rýchlo a pružne vyriešiť vzniknutý stav vyžaduje aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, resp. podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. V Civilnom sporovom poriadku je možnosť nariadenia neodkladného opatrenia uvedená v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

10. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že strany nemusia byť vypočuté a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi navrhovaného neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Neodkladné opatrenie však nemožno vydať iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou bytu č. 13 nachádzajúcim sa na 6. poschodí bytového domu súp. č. 2450 postaveného na parcele registra C parc. č. 2237/22, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 502 m² a spoluvlastníčkou podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastníčkou podielu na pozemku - parcela registra C par. č. 2237/22, zastavaná plocha a nádvorie, zapísaných na liste vlastníctva č. 06337. K týmto nehnuteľnostiam bolo rozhodnutím Daňového úradu Trenčín č. 645/2300/99044/02RAJ zo dňa 08.08.2002 zriadené záložné právo na zabezpečenie daňového nedoplatku vo výške 17 267,93 eur. Oznámením o začatí výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo dňa 11.04.2022 oznámil žalovaný, že mu boli postúpené Finančným riaditeľstvom

SR daňové pohľadávky a ako záložný veriteľ začal s výkonom záložného práva za účelom uspokojenia pohľadávok z daňových nedoplatkov vo výške 17 267,93 eur.

12. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu so žalovaným, ktorý sa postúpením daňových pohľadávok stal záložným veriteľom, ako aj to, že žalovaný žalobkyni oznámil začatie výkonu záložného práva dňa 11.04.2022, a teda, že žalovaný pokračuje vo výkone záložného práva prostredníctvom dražobnej spoločnosti. Žalobkyňa namietala premlčanie výkonu záložného práva. Podľa žalobkyne žalovaný mohol pristúpiť k výkonu záložného práva už 09.08.2002, čo však neurobil. Poukázala na ustanovenie § 408 Obchodného zákonníka, obmedzenie premlčacej doby v obchodnoprávných vzťahoch, a to uplynutím desiatich rokoch. Žalobkyňa ďalej poukázala aj na ustanovenia § 85 ods. 1, ods. 4 Daňového poriadku o premlčaní daňového nedoplatku.

13. Odvolací súd má za to, že pre účely nariadenia neodkladného opatrenia ako sa domáhala žalobkyňa, nestačilo len osvedčiť právny vzťah so žalovaným a skutočnosť, že žalovaný už pristúpil k výkonu záložného práva. Bolo potrebné osvedčiť také skutočnosti, ktoré by spochybnil zákonnosť výkonu záložného práva žalovaným ako záložným veriteľom. Takouto skutočnosťou môže byť aj premlčanie záložného práva, ako namietala žalobkyňa v podanom návrhu. Konanie o nariadení neodkladného opatrenia však nie je spojené s vykonávaním dôkazov v rozsahu ako v prípade konania vo veci samej. Iba samotné poukázanie na premlčanie záložného práva s odkazom na ustanovenia o premlčaní právneho predpisu, ktorý ani nie je možné aplikovať (pozn. Obchodný zákonník), bez potrebnej špecifikácie skutkových okolností nie je osvedčením potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov a osvedčením, že by zo strany žalovaného dochádzalo k výkonu záložného práva v rozpore so zákonom. Komplexne posúdiť otázku, či došlo v konkrétnom prípade k premlčaniu práva a k jeho právnym následkom vyplývajúcim zo zákona, je spojené až s konaním vo veci samej. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 307/2020 z 23. júna 2020.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa dostatočne neosvedčila také skutočnosti, pre ktoré by súd mohol urobiť aspoň predbežný záver o tom, že záložné právo je premlčané. Žalobkyňa v otázke premlčania záložného práva poukazovala na ustanovenie § 408 Obchodného zákonníka bez toho, aby bližšie tvrdené skutočnosti konkretizovala. Nebolo tak zrejme, z akého dôvodu je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Zabezpečená pohľadávka žalovaného predstavuje daňové nedoplatky a penále z daňových nedoplatkov, t. j. pohľadávku vzniknutú na základe predpisov verejného práva a nie podľa predpisov súkromného práva, ktorým je aj Obchodný zákonník. S účinnosťou od 01.01.2012 správu daní, práva a povinnosti daňových subjektov a iných osôb, ktoré im vzniknú v súvislosti so správou daní, upravuje zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“). Podľa § 165 ods. 1 Daňového poriadku právne úkony a ich účinky pri správe daní, ktoré nastali do účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Uvedený zákon obsahuje špeciálnu úpravu vzniku daňových nedoplatkov, splatnosti daňových pohľadávok a ich premlčania a osobitnú úpravu daňového záložného práva. Daňový poriadok má povahu procesného predpisu, no daňové záložné právo má bezpochyby svoj základ v hmotnom práve, teda v Občianskom zákonníku, pričom Daňový poriadok upravuje komplexne záložné právo na účely zabezpečenia daňového nedoplatku a tiež odkazuje na aplikáciu hmotnoprávných noriem Občianskeho zákonníka, a to najmä § 151a až § 151md Občianskeho zákonníka. Daňový poriadok neupravuje premlčanie záložného práva. Skutočnosť, že daňové nedoplatky vznikli v čase, keď bola žalobkyňa podnikateľkou, ešte neznamená, že na tieto vzťahy je potrebné aplikovať Obchodný zákonník, ako tvrdila žalobkyňa. Žalobkyňa žiadne iné relevantné skutkové tvrdenia (okrem toho, že k premlčaniu výkonu záložného práva došlo podľa § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka), ktoré by osvedčovali premlčanie výkonu záložného práva, neuvádzala.

15. Žalobkyňa poukázala na ustanovenia § 85 ods. 1 a ods. 4 Daňového poriadku. Tieto upravujú premlčanie, avšak nie daňového záložného práva, ale daňových nedoplatkov. Daňové nedoplatky v predmetnej veci predstavujú pohľadávku, ktorá bola zabezpečená daňovým záložným právom. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Premlčanie daňových nedoplatkov preto samotné má vplyv na plynutie premlčacej doby záložného práva tak, že aj v prípade, ak je už záložné právo premlčané, ale nie je premlčaná záložným

právom zabezpečená pohľadávka, je potrebné posudzovať záložné právo akoby k jeho premlčaniu nedošlo. Opačná situácia je taká, ak už došlo k premlčaniu zabezpečenej pohľadávky. V takom prípade je posúdenie premlčania záložného práva samostatné bez toho, aby na premlčaciu dobu malo vplyv premlčanie zabezpečenej pohľadávky. Inými slovami, ak žalobkyňa poukázala na premlčanie zabezpečenej pohľadávky (správne podľa Daňového poriadku), táto skutočnosť (ak by aj k premlčaniu skutočne došlo) nemá vplyv na posúdenie premlčania záložného práva a ani na existenciu záložného práva, nakoľko premlčanie nie je zánikom práva. Tvrdením o premlčaní daňových nedoplatkov preto nemohlo dôjsť k osvedčeniu toho, že by výkon záložného práva z tohto dôvodu nebol prípustný. Okrem toho žalobkyňa opomenula druhú vetu ustanovenia § 85 ods. 1 Daňového poriadku, podľa ktorej, ak správca dane v lehote podľa prvej vety (šiestich rokoch po skončení kalendárneho roku, v ktorom daňový nedoplatok vznikol) doručí daňovému subjektu výzvu podľa § 80, začína plynúť nová premlčacia lehota po skončení kalendárneho roku, v ktorom bola výzva doručená. Žalobkyňa netvrdila, že by jej také výzvy doručené neboli. Naopak, túto skutočnosť tvrdil žalovaný, pričom zároveň v odvolacom konaní skutočne ním tvrdené výzvy, na základe ktorých došlo k plynutiu novej premlčacej lehoty podľa vyššie uvedeného ustanovenia, predložil. Ako už však bolo uvedené a odvolací súd to znovu pripomína, komplexne posúdiť premlčanie je možné len v konaní vo veci samej.

16. Záložné právo podľa § 151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka zaniká zánikom zabezpečenej pohľadávky. Daňový nedoplatok zaniká podľa § 84 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku dňom nasledujúcim po dni zániku práva vymáhať daňový nedoplatok. Zánik práva vymáhať daňový nedoplatok podľa § 85 ods. 4 Daňového poriadku nastáva po 20 rokoch po skončení kalendárneho roku, v ktorom daňový nedoplatok vznikol. Žalobkyňa v návrhu namietala aj zánik práva vymáhať daňový nedoplatok. Posledný daňový nedoplatok vznikol 26.07.2002. V zmysle uvedeného ustanovenia zánik práva vymáhať daňový nedoplatok nastáva 01.01.2023 a dňom nasledujúcim zaniká aj daňový nedoplatok a tým teda aj zabezpečená pohľadávka a podľa § 151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka aj záložné právo. Ako však bolo uvedené, táto skutočnosť, t. j. zánik práva vymáhať daňový nedoplatok ešte nenastala, a preto ani toto tvrdenie neosvedčovalo dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa dostatočne neosvedčila skutočnosti, pre ktoré by bola spochybnená zákonnosť výkonu záložného práva žalovaným ako záložným veriteľom, a to najmä osvedčením, že došlo k premlčaniu záložného práva, či k zániku daňových nedoplatkov podľa Daňového poriadku, odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh; § 428 CSP).